

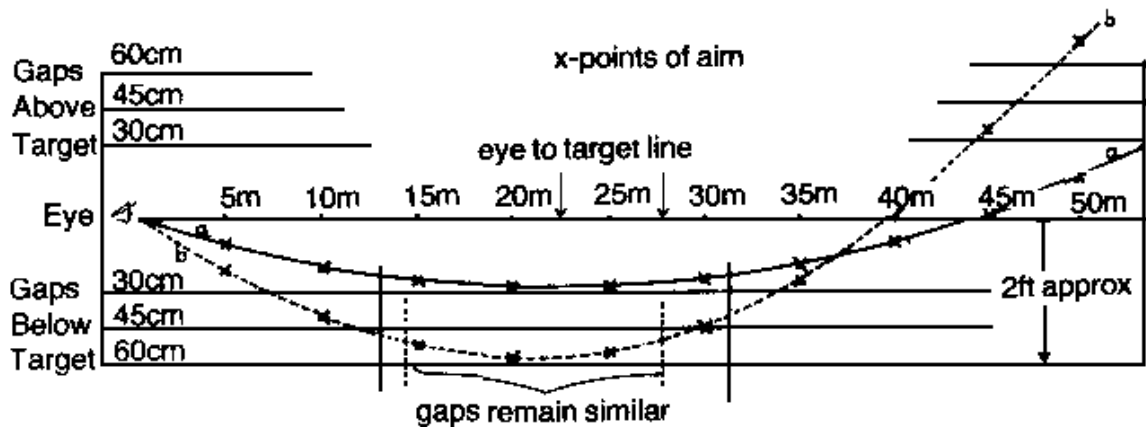
String walking combinat amb Gap shooting

Es un mètode que s'està estenent degut a la seva simplicitat. És usat en el recorregut de distàncies desconegudes perquè permet prescindir de la distància a que es troba la diana, o gaire bé. En canvi ja no és tan útil en el de conegudes, on el marge de distàncies és major.

Com en el *String Walking* els dits es mouen sobre la corda, però l'arquer té una sola posició en la corda per a cada tipus de diana, és a dir per a 20, 40, 60 i 80 cm, sense importar la distància. Aquesta posició correspon a una distància més llarga que la màxima per a la figura corresponent. L'arquer usa la part de la trajectòria en la que la fletxa encara va en línia recta ascendent abans de començar a caure.

Com en el *Gap Shooting* l'arquer no apunta al centre que vol colpir si no a un punt que es troba a una certa distància per sota d'aquest.

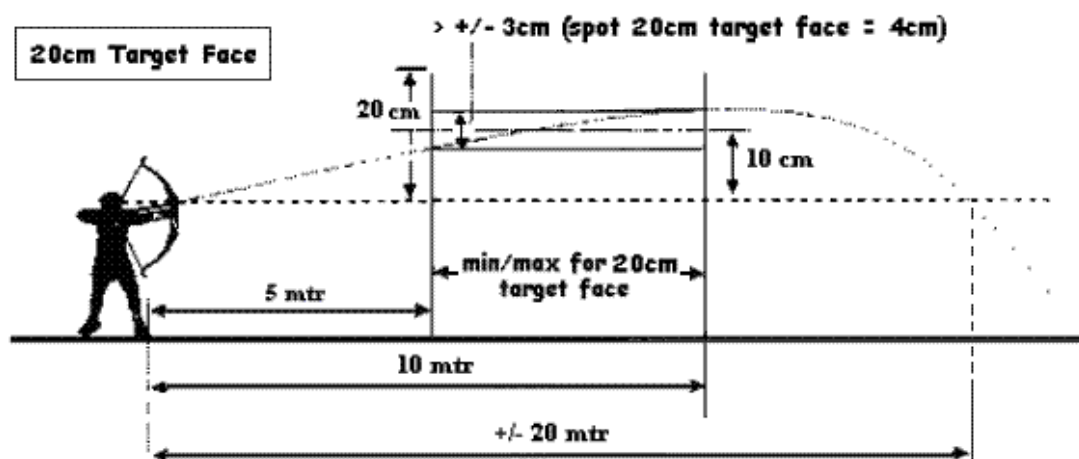
Com en el *Gap Shooting* aprofitem que en un cert rang de distàncies es pot apuntar al mateix punt desplaçat sense que la variació de distància faci variar gaire el punt d'impacte.

Com en ambdós mètodes, l'arquer es val de la punta de la fletxa per apuntar.

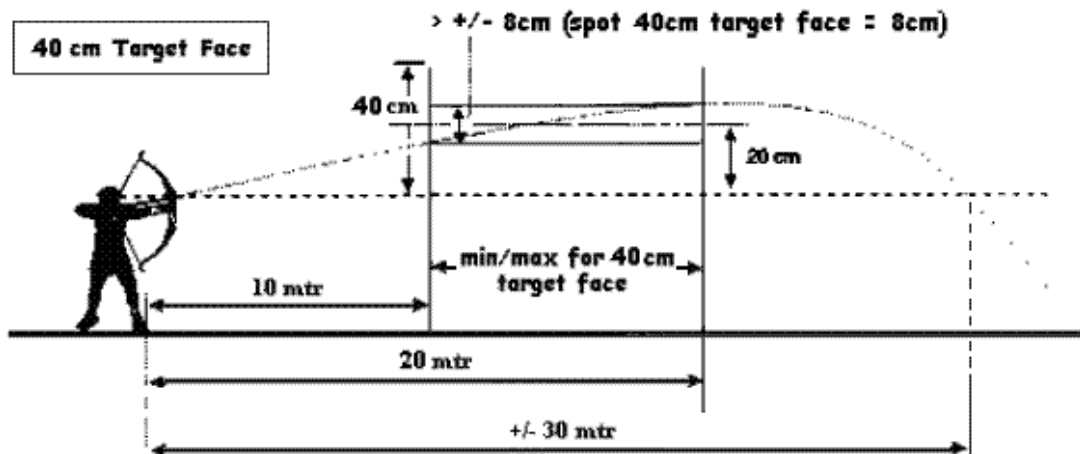
Convé una mínima potència d'arc per a aconseguir el que es pretén. En general estarà per sobre de les 36 lliures, i idealment entre 38 i 40.

Per exemple, per a la figura de 20 cm:

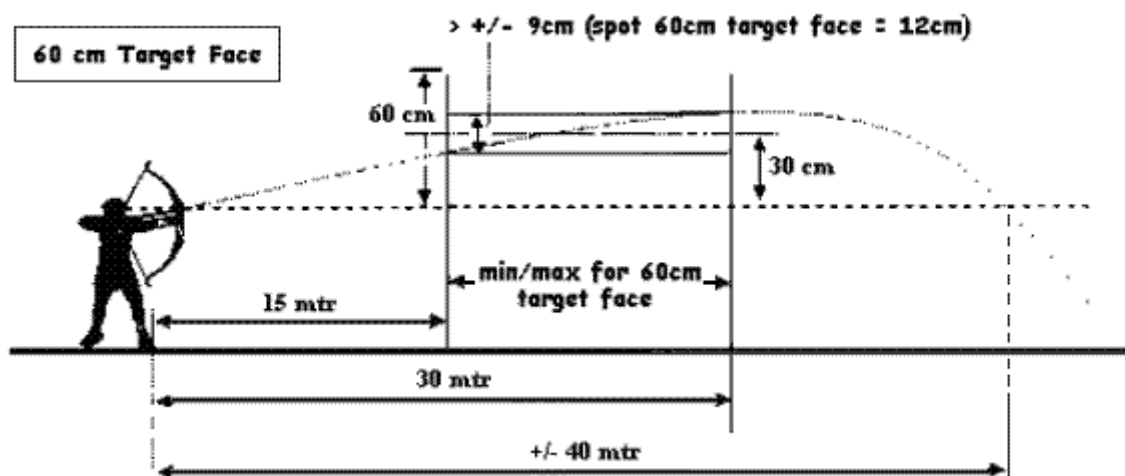
- L'arquer posa els dits sobre la corda com si la diana estigués a ± 20 metres.
- Usa la punta de la fletxa per apuntar, i apunta a la vora inferior de la diana (exactament al límit del 1, en la figura)
- Entre 5 i 10 metres, en el seu vol ascendent, la fletxa puja una distància vertical de 3 cm aproximadament, que és menys que el diàmetre del groc (4cm en la figura de 20cm)
- Això implica que la fletxa, si està ben tirada, anirà al groc sense importar a quina distància estigui la diana, dins els límits reglamentaris.

Exemple per a la figura de 40 cm:

- L'arquer posa els dits sobre la corda com si la diana estigués a ± 30 metres.
- Usa la punta de la fletxa per apuntar, i apunta a la vora inferior de la diana (exactament al límit del 1)
- Entre 10 i 20 metres, en el seu vol, la fletxa puja una distància vertical de 8 cm aproximadament, que és equivalent al diàmetre del groc (8cm en la figura de 40cm)
- Això implica que la fletxa, si està ben tirada, anirà al groc sense importar a quina distància estigui la diana, dins els límits reglamentaris.

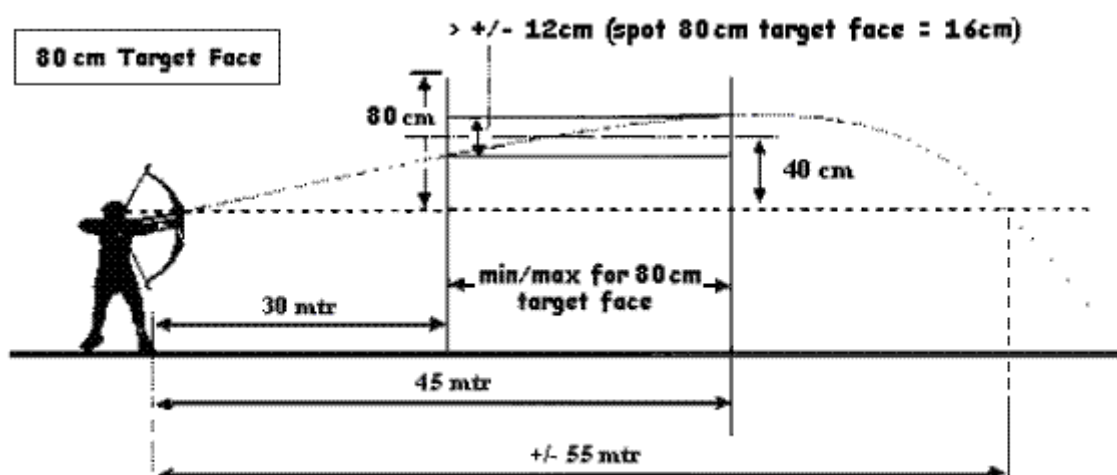
Exemple per a la figura de 60 cm:

- L'arquer posa els dits sobre la corda com si la diana estigués a ± 40 metres.

- Usa la punta de la fletxa per apuntar, i apunta a la vora inferior de la diana (exactament al límit del 1)
- Entre 15 i 30 metres, en el seu vol, la fletxa puja una distància vertical de 9 cm aproximadament, que és menys que el diàmetre del groc (12cm en la figura de 60cm)
- Això implica que la fletxa, si està ben tirada, anirà al groc sense importar a quina distància estigui la diana, dins els límits reglamentaris.

Exemple per a la figura de 80 cm:

- L'arquer posa els dits sobre la corda com si la diana estigués a ±55 metres.
- Usa la punta de la fletxa per apuntar, i apunta a la vora inferior de la diana (exactament al límit del 1)
- Entre 30 i 45 metres, en el seu vol, la fletxa puja una distància vertical de 12 cm aproximadament, que és menys que el diàmetre del groc (16cm en la figura de 80cm)
- Això implica que la fletxa, si està ben tirada, anirà al groc sense importar a quina distància estigui la diana, dins els límits reglamentaris.

Això no són més que exemples hipotètics, per bé que propers a la realitat. Cada arquer haurà de trobar en sessions intensives de tir quina és la posició òptima dels dits a la corda per a cada tipus de diana, de manera que el marge de variació del impacte dins el marge de distàncies reglamentari per a aquella diana no sigui major que el diàmetre del groc.

És important que l'arquer conegui on estan els punts de referència personals per a cada distància, en intervals de 5 metres, com a mínim, per a poder reeixir en aquest procés. Un cop es tinguin els quatre punts de referència, un per a cada diana, ja es podrà oblidar la resta (a desconegudes al menys).

De fet busquem dues referències per a cada diana. Una és la posició dels dits sobre la corda, i l'altre és el punt on cal apuntar. Pot resultar que aquest darrer sigui el mateix per a totes les dianes (apuntar al límit de l'1, com als exemples), però pot resultar que hi hagi certes diferències.

El procediment a seguir, per a trobar aquests punts, pot ser:

Partint d'una referència inicial sobre la corda, es determina la variació d'alçada de l'impacte de la fletxa entre la mínima i la màxima distància. Per exemple amb

una figura de 40cm, l'arquer disposa els dits sobre la corda per tirar a una distància de 25m, tira la primera fletxa a la distància més curta, és a dir 10m, apuntant al centre. La fletxa anirà alta, al 1 o al 2. L'arquer tira la segona fletxa amb els dits al mateix lloc sobre la corda (25m) però des de la distància màxima a desconegudes per a aquesta figura (20m), i la fletxa anirà a la part alta del groc o al quatre.

S'anota la distància (diferència d'alçada) entre els dos impactes. Tot seguit es fa el mateix amb els dits sobre la corda com per tirar a 27m, i es repeteix el procés. I també posant els dits com per tirar a 30 metres.

Si la diferència d'alçada menor de les tres és la dels 27m, es prova amb els dits a 26 i a 28m. I es va fent així fins a tenir la millor referència sobre la corda per a aquesta diana.

Si per contra la menor de les tres és la dels 30m, es provarà a 32m. I en funció del resultat es procedirà com abans, fins a tenir el punt òptim sobre la corda.

Ara caldrà buscar el punt on cal apuntar per portar la fletxa al centre. Si la fletxa tirada a 10 metres, amb la referència òptima sobre la corda, va al 1 o al 2 alt, a les hores es provarà d'apuntar sobre l'anell del 1 o del 2 baix. Es tira la fletxa de 10m i de 20m apuntant així, i es corregeix el que calgui fins a tenir les dues fletxes al groc.

Amb això haurà acabat el procés per a una diana, i en faltarà repetir-ho per a les altres tres.

Les dianes de 20cm, 40cm, 60cm i 80 cm determinen la posició dels dits sobre la corda, i el punt sobre la diana al que s'apunta. Després de tirar la primera fletxa ajustar la posició dels dits si cal.

Amb aquest sistema l'arquer té un punt d'ancoratge constant i només ha de tenir quatre referències sobre la corda. Resulta molt més fàcil, perquè no cal mesurar les distàncies. Els arquers tenen menys coses a recordar i per tant es poden concentrar més en la part tècnica del tir, com ara mantenir una obertura, un apuntat, i una deixada consistentes, elements que són de gran importància quan es tira en arc nu.

Amb arcs de potència més limitada, ens podem trobar que la diferència d'alçada dels impactes entre la distància mínima i la màxima sigui major que el diàmetre del groc. En particular per a les dianes de 80 cm, en les que cal cobrir una major distància entre la mínima (30m) i la màxima (45m). En aquest cas podem partir el marge d'aquests 15m en dos, usar la mateixa referència sobre la corda, però variar el punt on s'apunta. El que correspongui a 37-45m estarà més alt sobre la diana que el que correspon a 30-38m. Aquí caldrà distingir entre dianes de 80cm curtes i dianes de 80cm llargues.

Si el problema s'estén a altres figures el sistema pot acabar resultant excessivament complex. Fins al punt en que sigui millor el que es pot obtenir de mesurar la distància i tirar com a conegudes. És l'arquer qui ha de decidir si el mètode li resulta convenient o no.